

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 104

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 februarie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi	1-4	75. — Hotărâre privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane	6-9
★		ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
Opinie separată	4-5	17/2006. — Decizie privind organizarea sistemului de educație medicală continuă pentru medicii dentiști	9-16
★			
Opinie concurentă	5-6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62 din 18 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Marinela Mincă — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

legi, excepție ridicată de Mihaela Mârza în Dosarul nr. 3.003/325/2006 al Judecătorei Timișoara, de Sofia Țămbălaru în Dosarul nr. 2.414/P/2006 al Judecătorei Târgu Jiu și de Elena Iulia Ștefănescu în Dosarul nr. 1.462/85/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Conexarea dosarelor și dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 ianuarie 2007, în prezența autoarei excepției, Elena Iulia Ștefănescu, și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 ianuarie 2007.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 3.003/325/2006 al Judecătorei Timișoara (7 septembrie 2006), nr. 2.414/P/2006 al Judecătorei Târgu Jiu (13 septembrie 2006) și nr. 1.462/85/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția penală (18 septembrie 2006), **a fost sesizată Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi**, excepție ridicată în aceste dosare de către Mihaela Mârza, de Sofia Țămbălaru și, respectiv, de Elena Iulia Ștefănescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Mihaela Mârza a susținut că prin abrogarea art. 205 și 206 din Codul penal s-au încălcat dispozițiile cuprinse în art. 16, 20 și 21 din Constituție. Sofia Țămbălaru a susținut că abrogarea dispozițiilor art. 206 și 207 din Codul penal contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât are ca efect „imposibilitatea contestării de către magistrați, în justiția penală, a activității calomnioase a unor ziaristi care, prin articole defăimătoare, conduc la vătămarea imaginii acestora, nemaipăstrându-se un just echilibru între interesul general al statului privind imaginea justiției și dreptul magistraților de a-și apăra onoarea și demnitatea”. Elena Iulia Ștefănescu a susținut că, întrucât nu există o lege care să reglementeze și să sancționeze delictul de presă, în conformitate cu prevederile art. 30 alin.(8) ultima teză din Constituție, abrogarea dispozițiilor art. 206 și 207 din Codul penal a creat un vid legislativ cu consecința lipsirii de protecție juridică a victimelor actelor de defăimare prin presă.

Judecătoria Timișoara a comunicat Curții Constituționale opinia sa în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât abrogarea art. 205 și 206 din Codul penal reprezintă o opțiune a legiuitorului în cadrul măsurilor de politică penală, care nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Judecătoria Târgu Jiu a opinat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă normele constituționale deoarece „prin abrogarea dispozițiilor art. 206 și 207 din Codul penal nu se poate pune în discuție violarea dreptului constituțional al magistraților și al oricărei persoane privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil [...], subzistând posibilitatea fiecăruia de reparare a prejudiciului moral prin promovarea unei acțiuni civile”.

Tribunalul Sibiu — Secția penală a arătat că „vidul legislativ” invocat de autoarea excepției „nu atrage calificarea ca neconstituțională a prevederii incriminate” și că, în consecință, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu instituie nicio discriminare, este în deplină concordanță cu tratatele și convențiile la care România este parte și nu îngreuește liberul acces la justiție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, având următorul cuprins: „*Articolele 205, 206, 207 și 236¹ se abrogă.*”

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate.

Referitor la competența sa, Curtea reține că art. 146 lit. d) din Constituție nu exceptează de la controlul de constituționalitate **dispozițiile legale de abrogare și că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte.** De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat în același sens prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este întemeiată și urmează să fie admisă, pentru considerentele ce se vor expune în cele ce urmează.

Dispozițiile art. 205, 206 și 207 din Codul penal, abrogate prin art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006, au următorul cuprins:

— Art. 205: *Insulta*

„*Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.*”

„*Aceeși pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.*”

„*Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.*”

„*Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.*”;

— Art. 206: *Calomnia*

„*Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 2.500.000 lei la 130.000.000 lei.*”

„*Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.*”

„*Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.*”;

— Art. 207: *Proba verității*

„*Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.*”

Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care

le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția *de facto* a celor ofenșați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art. 1 alin. (3) din Constituția României ca una dintre *valorile supreme*. Astfel, textul citat din Legea fundamentală prevede că „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989 și sunt garantate*”.

Având în vedere importanța deosebită a valorilor ocrotite prin dispozițiile art. 205, 206 și 207 din Codul penal, Curtea Constituțională constată că abrogarea acestor texte de lege și dezincriminarea, pe această cale, a infracțiunilor de insultă și calomnie contravin prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituția României.

În același sens, Curtea reține că, așa cum corect se arată în motivarea excepției ridicate în dosarul Tribunalului Sibiu — Secția penală, prin abrogarea dispozițiilor legale menționate s-a creat un inadmisibil **vid de reglementare**, contrar dispoziției constituționale care **garantează demnitatea omului ca valoare supremă**. În absența ocrotirii juridice prevăzute de art. 205, 206 și 207 din Codul penal, demnitatea, onoarea și reputația persoanelor nu mai beneficiază de nicio altă formă de **ocrotire juridică reală și adecvată**.

În dezacord cu opinia exprimată în cauză de Judecătoria Târgu Jiu, Curtea Constituțională nu poate reține existența unei ocrotiri juridice reale prin posibilitatea recunoscută de instanțele judecătorești persoanelor vătămate prin infracțiunile menționate, de a obține daune morale în cadrul procesului civil, deoarece o asemenea formă de ocrotire juridică nu este reglementată explicit, ci este instituită pe cale jurisprudencială. Pe de altă parte, recurgerea la procesul civil, întemeiată, prin analogie, pe dispozițiile art. 998 din Codul civil — care reglementează răspunderea patrimonială pentru prejudiciile produse prin fapte ilicite —, nu constituie o protecție juridică adecvată în cazul analizat deoarece **dezonoarea este prin natura sa ireparabilă, iar demnitatea umană nu poate fi evaluată în bani și nici compensată prin foloase materiale**.

Din această perspectivă, Curtea constată că abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal încalcă și principiul liberului acces la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, prevăzute în art. 6 și, respectiv, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție.

Curtea Constituțională reține că liberul acces la justiție nu înseamnă numai posibilitatea de a te adresa instanțelor judecătorești, ci și de a beneficia de mijloace adecvate ocrotirii dreptului încălcat, corespunzător gravității și pericolozității sociale a vătămării ce s-a produs. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu în cauzele *Aydın contra Turciei* din 1997, *Conka împotriva Belgiei* din 2002, că efectul esențial al dispoziției cuprinse în art. 13 din Convenție constă în a impune existența unui recurs intern ce abilitează instanța națională să ofere o „*reparație adecvată*”, recursul trebuind să fie „*efectiv*” atât în cadrul

reglementărilor legale, cât și în practica de aplicare a acestora.

Or, înlăturarea mijloacelor penale de ocrotire a *demnității, ca valoare supremă în statul de drept*, determină încălcarea caracterului efectiv al accesului la justiție în această materie. În plus, Curtea constată că, prin efectul abrogării analizate, spre deosebire de persoanele ale căror drepturi — altele decât dreptul la onoare și la o bună reputație — au fost încălcate și care se pot adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor lor, victimele infracțiunilor de insultă și calomnie nu au nicio posibilitate reală și adecvată de a beneficia pe cale judiciară de apărarea demnității lor — valoare supremă, **garantată** de Legea fundamentală.

Curtea nu-și poate însuși nici opinia comunicată de Judecătoria Timișoara în sensul că abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal reprezintă o opțiune a legiuitorului în cadrul măsurilor de politică penală și că, în consecință, excepția este neîntemeiată. Potrivit art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, *respectarea Constituției este obligatorie*, de unde rezultă că Parlamentul nu-și poate exercita competența de incriminare și de dezincriminare a unor fapte antisociale, decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție. De exemplu, Parlamentul nu ar putea defini și stabili ca infracțiuni, fără ca prin aceasta să încalce Constituția, fapte în conținutul cărora ar intra elemente de discriminare dintre cele prevăzute de art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală. Tot astfel, Parlamentul nu poate proceda la eliminarea protecției juridice penale a valorilor cu statut constituțional, cum sunt dreptul la viață, libertatea individuală, dreptul de proprietate sau, ca în cazul analizat, demnitatea omului. Libertatea de reglementare pe care o are Parlamentul în aceste cazuri se exercită prin reglementarea condițiilor de tragere la răspundere penală pentru faptele antisociale care aduc atingere valorilor prevăzute și garantate de Constituție.

Curtea constată că abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal contravine și dispozițiilor art. 30 alin. (8) din Constituție, în cazurile în care infracțiunile de insultă și calomnie sunt săvârșite prin presă. Textul constituțional menționat prevede că „*delictelor de presă se stabilesc prin lege*”. În absența oricărei distincții, rezultă că delictelor de presă se pot stabili prin lege specială — de exemplu, printr-o lege a presei, cum se întâmplă în Franța — sau prin legea penală comună, care este în cazul de față Codul penal. Astfel, dimensiunea constituțională a delictelor de presă impune ca acestea să nu poată fi eliminate din legislație, ci, așa cum s-a arătat, supuse unui regim sancționator la libera alegere a legiuitorului.

Examinând constituționalitatea abrogării art. 205, 206 și 207 din Codul penal prin dispozițiile art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006, Curtea Constituțională are în vedere și prevederile privind libertatea de exprimare, cuprinse în art. 30 din Constituția României, art. 10 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 19 paragraful 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Constituția României, „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile*”.

Același articol al Constituției prevede însă în alin. (6) că „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”.

Limitele libertății de exprimare, prevăzute în art. 30 alin. (6) din Constituția României, concordă întru totul cu noțiunea de libertate, care nu este și nu poate fi înțeleasă ca un drept absolut. Concepțiile juridico-filozofice promovate

de societățile democratice admit că **libertatea unei persoane se termină acolo unde începe libertatea altei persoane**. În acest sens, art. 57 din Constituție prevede expres obligația *cetățenilor români, cetățenilor străini și apatrizilor de a-și exercita drepturile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți*.

O limitare identică este, de asemenea, prevăzută în art. 10 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu care „*Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru [...] protecția reputației sau a drepturilor altora [...]*”, precum și în art. 19 paragraful 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice care stabilește că

exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că aceasta poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres prevăzute de lege, ținând seama de drepturile sau reputația altora.

Din dispozițiile normative citate rezultă că **nu există nicio incompatibilitate între principiul libertății de exprimare și incriminarea insultei și calomniei, care să impună dezincriminarea acestor infracțiuni**.

În sfârșit, Curtea constată că incriminări asemănătoare celei cuprinse în textele din Codul penal referitoare la infracțiunile contra demnității, abrogate prin dispozițiile supuse controlului de constituționalitate, unele chiar mai severe, se întâlnesc și în legislațiile altor țări europene, precum: Franța, Germania, Italia, Elveția, Portugalia, Spania, Grecia, Finlanda, Cehia, Slovenia, Ungaria și altele.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 31 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihaela Mârza în Dosarul nr. 3.003/325/2006 al Judecătoriei Timișoara, de Sofia Țămbălaru în Dosarul nr. 2.414/P/2006 al Judecătoriei Târgu Jiu și de Elena Iulia Ștefănescu în Dosarul nr. 1.462/85/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția penală și constată că dispozițiile art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

★

OPINIE SEPARATĂ

Ceea ce ne desparte de considerentele reținute de majoritatea membrilor Curții Constituționale pentru a admite excepțiile și a constata neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 nu este optica diferită în legătură cu importanța relațiilor sociale privitoare la apărarea demnității umane și a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, la libertatea de exprimare, la viața intimă, privată și familială, la onoare sau la propria imagine, ci aprecierea diferită a libertății legiuitorului în alegerea mijloacelor prin care înțelege să-și îndeplinească obligația constituțională de a apăra aceste valori și de a asigura exercitarea efectivă a acestor drepturi și libertăți.

Suntem de acord că demnitatea umană, consacrată ca valoare supremă chiar prin principiile generale ale Constituției, cu garanția prevăzută la art. 30 alin. (6) din Legea fundamentală, obligă legiuitorul ca prin elaborarea legislației și prin aplicarea acesteia să asigure ocrotirea adecvată, efectivă și eficientă a acestei valori. Constituția însă nu stabilește mijloacele juridice prin care trebuie realizată ocrotirea diferitelor valori sociale. Aceasta este lăsată la libera apreciere a legiuitorului. Politica penală a statului poate avea diferite imperative și priorități, în diferite perioade de timp, determinate de frecvența, gravitatea și consecințele anumitor fapte antisociale. În raport cu acestea, legiuitorul stabilește mijloacele juridice prin care se poate realiza protecția diferitelor relații sociale, inclusiv aprecierea gradului de pericol social al anumitor fapte, care trebuie încriminate și combătute prin aplicarea unor sancțiuni penale.

Având în vedere aceste prerogative, aparținând exclusiv legiuitorului, aprecierea că în prezent nu se impune apărarea prin mijloace de drept penal a demnității, reputației și a dreptului persoanei la propria imagine și în consecință, dezincriminarea faptelor de insultă și de calomnie nu contravine niciunei norme constituționale, constituind doar o problemă de oportunitate și de justificare practică.

Operând această dezincriminare, legiuitorul a avut în vedere că legislația în vigoare în alte ramuri ale dreptului asigură suficiente mijloace pentru combaterea și sancționarea faptelor ce lezează demnitatea, onoarea și reputația persoanei. Nereglementarea explicită a răspunderii civile și a sancțiunilor de această natură, aplicabile în cazul faptelor de insultă și calomnie, nu înseamnă vid legislativ. Dacă practica instanțelor judecătorești a stabilit existența unor temeuri juridice corespunzătoare pentru sancționarea acestor fapte și apărarea intereselor legitime ale victimelor lor, ea demonstrează că, în realitate, nu există un vid legislativ, iar dacă se impune completarea, modificarea sau perfecționarea legislației, aceasta intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului.

Demnitatea umană nefiind evaluabilă în bani, iar afectarea acesteia fiind ireparabilă prin sancțiuni cu caracter civil, nici sancțiunile cu caracter penal nu sunt de natură să asigure mai multe satisfacții pe acest plan.

Nu putem omite nici existența unui alt viciu de ordin constituțional și legal al soluției adoptate cu votul majorității membrilor Curții Constituționale. Potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la*

care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Decizia la care se referă prezenta opinie separată a fost pronunțată în cadrul controlului concret *a posteriori* de constituționalitate. Art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 a produs efecte juridice de la data intrării în vigoare a legii, după aceea dată nemaifiind posibilă tragerea la răspundere penală a celor care au săvârșit faptele prevăzute de fostele articole 205 și 206 din Codul penal. Decizia Curții Constituționale, determinând, prin efectele sale,

JUDECĂTOR,
Ioan Vida,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

JUDECĂTOR,
Kozsokár Gábor

★

OPINIE CONCURRENTĂ

În consens cu majoritatea judecătorilor Curții, consider că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale. Consider însă, totodată, fără a nega neapărat forța și coerența argumentării care impune o asemenea soluție, că anumite sublinieri, nuanțări și explicitări, în cuprinsul său, ar fi fost benefice. Prezenta opinie concurrentă își propune să le înfățișeze.

Achiesând la teza caracterului neconstituțional al dispozițiilor legale în cauză, opinez, însă, că acesta este determinat, în primul rând, de încălcarea art. 30 alin. (6) din Constituție, așa cum rezultă din analiza ce urmează. După ce, în alin. (1), textul constituțional menționat definește noțiunea de libertate de exprimare, prin prisma obiectului și a modalităților de exteriorizare, consacrand caracterul lor inviolabil, în alin. (6) prevede limitele exercitării acesteia și încă de o manieră tranșantă, ce rezultă din formula prohibitivă utilizată: „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”. Așadar, în viziunea legiuitorului constituant, libertatea de exprimare nu are caracter absolut, ci, asemeni oricărui alt drept sau altei libertăți, este garantată și protejată numai în măsura în care este valorificată în mod legitim, cu respectarea și, deci, fără a aduce atingere drepturilor sau libertăților în egală măsură ocrotite ale altor persoane. Evident, o atare construcție nu are în sine nimic insolit, nefăcând decât să dea expresie teoriei abuzului de drept, care poate și trebuie considerată una dintre trăsăturile fundamentale ale statului de drept. Valorificarea arbitrară a libertății de exprimare, cu încălcarea limitelor sale constituționale, o lipsește de legitimitate și, prin aceasta, de protecția autorității publice. De această protecție urmează să beneficieze, în schimb, titularii atributelor personale nepatrimoniale astfel încălcate, care vor fi îndreptățiți să apeleze la forța coercitivă a statului pentru a obține încetarea încălcării și repararea eventualului prejudiciu cauzat. O vor putea face utilizând oricare dintre formele de răspundere juridică prevăzute în sistemul nostru de drept, plenitudinea de protecție constituind regula în această materie și, ca atare, găsindu-și aplicare, în măsura în care textul constituțional nu prevede expres că una sau alta dintre formele de răspundere nu este incidentă.

Neconstituționalitatea art. 1 pct. 56 din Legea nr. 278/2006 decurge, așadar, din împrejurarea că, interpretând greșit tăcerea legiuitorului constituant cât privește modalitățile de răspundere juridică care pot interveni în ipoteza textului, legiuitorul ordinar a considerat că poate să restrângă mijloacele de protecție puse la dispoziția celui prejudiciat în atribuțiile sale personale, prin exercitarea abuzivă a libertății de exprimare; a făcut-o procedând la dezincriminarea infracțiunilor de insultă și calomnie, înlăturând, astfel, răspunderea penală din rândul

suspendarea efectelor normei juridice declarate ca fiind neconstituționale, face ca de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, să reintre în vigoare dispozițiile art. 205 și 206 din Codul penal, ceea ce echivalează cu încredințarea din nou a faptelor de insultă și de calomnie, încredințare ce intră în competența exclusivă a legiuitorului. În aceste condiții, Curtea Constituțională devine legislator pozitiv, drept ce nu îi este conferit nici de Constituție și nici de propria-i lege organică.

formelor de răspundere juridică pe care le poate antrena valorificarea arbitrară, cu consecințe prejudiciabile, a libertății de exprimare.

Pe linia de gândire care aici interesează, este esențial de subliniat că neprecizarea, în cuprinsul art. 30 alin. (6) din Constituție, a mijloacelor juridice prin care se asigura ocrotirea valorilor sociale, a căror încălcare este interzisă tot acolo, nu poate fi înțeleasă ca o legitimare a legiuitorului ordinar de a stabili aceste mijloace juridice, potrivit propriei sale aprecieri. Într-adevăr, ori de câte ori legiuitorul constituant a simțit nevoia implicării legiuitorului ordinar în definirea unui drept fundamental sub aspectul conținutului și/sau al limitelor exercitării sale, a consacrat *in terminis* competența acestuia, modalitate utilizată în art. 25 privind dreptul la libera circulație, art. 43 privind dreptul la grevă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată etc. Așa fiind, tăcerea textului constituțional nu poate fi interpretată decât în sensul la care am subscris, cu consecința neconstituționalității soluției legislative adoptate.

Dezincriminarea infracțiunilor de insultă și calomnie a fost susținută de o mare parte a opiniei publice, fiind considerată ca o componentă a reformei legislative, de natură să asigure „europenizarea” legislației autohtone. În condițiile în care, însă, majoritatea țărilor europene, inclusiv Franța, Germania, Spania, Italia, Elveția etc., continuă să incrimineze aceste infracțiuni, pretinsul deziderat enunțat apare ca lipsit de orice suport în realitate. Într-adevăr, nu se vede care ar fi țările, altele decât cele menționate, constitutive de model de politică europeană în această materie și cărora, ca urmare a abrogării infracțiunilor de insultă și calomnie, ar urma să le semene România. Evident, asemenea țări nu există!

Dezincriminarea insultei și calomniei și, prin aceasta, lipsirea de protecția legii penale a unor valori a căror încălcare este prohibită prin Constituție nu numai că este lipsită de un model de referință relevant, ci, totodată, contravine exigențelor convenționale internaționale în materie.

Astfel, potrivit art. 10 pct. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, „exercitarea acestor libertăți (libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei, în calitate de componente ale libertății de exprimare, potrivit pct. 1 al aceluiași articol — n.n.) ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora [...]”. Am reprodus *in terminis* textul acestui articol care constituie sediul materiei, pentru a evidenția că, în viziunea convenției, nu

există nicio incompatibilitate între exercitarea pleneră a libertății de exprimare și limitările sau sancțiunile — inclusiv de natură penală — impuse de ocrotirea unor drepturi și interese legitime. În consecință, teza, atât de populară la noi și considerată a avea caracter axiomatic, potrivit căreia existența răspunderii penale este de natură să afecteze libertatea de exprimare își relevă lipsa de fundament și caracterul hazardat.

Dacă, pentru rațiunile înfățișate, pe care le consider peremptorii, soluția adoptată de Curte, în prezenta cauză, este corectă pe fond, nu mai puțin se cer examinate, ca o continuare firească și logică a preocupărilor declarate, efectele deciziei prin care un text legal abrogator a fost lipsit de eficiența juridică, ca urmare a constatării neconstituționalității sale, pentru a vedea dacă și în ce măsură aceste efecte se circumscriu cadrului legal de funcționare a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, pe durata a 45 de zile de la publicarea deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, textul legal constatat ca fiind neconstituțional este suspendat de drept, iar după expirarea acestui termen își încetează efectele, dacă nu a fost pus de acord cu prevederile Constituției. După cum s-a remarcat, suspendarea de drept a textului abrogator determină reîntrarea în vigoare a dispozițiilor abrogate.

Or, așa fiind, s-a susținut prin soluția adoptată, Curtea își arogă calitatea de legiuitor pozitiv, contravenind astfel

dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „...se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

O examinare atentă a argumentelor aduse în favoarea acestui punct de vedere îndreptățește serioase rezerve în ceea ce-l privește.

Întrucât, pe de o parte, prin efectul constatării neconstituționalității dispoziției abrogatoare, reîntră în vigoare aceleași dispoziții care fuseseră abrogate și nu altele noi, este dificil de susținut că astfel Curtea își arogă calitatea de legiuitor pozitiv.

De asemenea, în măsura în care reîntrarea în vigoare a dispozițiilor abrogate nu constituie decât un efect mediat al deciziei Curții, de constatare a neconstituționalității dispoziției abrogatoare, și nu un efect direct al acesteia, nu există suficient temei pentru teza avansată.

În sfârșit, în condițiile în care interdicția de modificare sau completare, instituită prin art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se referă exclusiv la prevederile supuse controlului, iar în prezenta cauză obiectul controlului îl constituie dispoziția abrogatoare, în vreme ce supuse modificării sau completării sunt prevederile abrogate, repuse în vigoare, ca urmare a constatării neconstituționalității celei dintâi, pretinsa încălcare a textului legal menționat nu poate fi reținută.

JUDECĂTOR,
Șerban Viorel Stănoiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă renunțarea la cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

Ministrul afacerilor externe,

Mihai Răzvan Ungureanu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

București, 24 ianuarie 2007.

Nr. 75.

ANEXĂ

LISTA

persoanelor care au promisiunea altei cetățenii, pentru care comisia a avizat favorabil cererea de renunțare la cetățenia română în temeiul art. 26 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. Afloarei Daniel, fiul lui Afloarei Vasile și Eugenia, născut la data de 5 februarie 1975 în localitatea Hudești, județul Botoșani, România, cu domiciliul actual în Austria,

1050 Wien, Grohgasse 8/1-2, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Hudești nr. 4, județul Botoșani. (1763/2005)

2. Balint Alois, fiul lui Balint Iosef și Veroana, născut la data de 4 mai 1967 în localitatea Botești, județul Neamț, România, cu domiciliul actual în Austria, 4020 Linz, Lissagasse 4, cu ultimul domiciliu din România în satul Frumoasa, comuna Balcani, județul Bacău. (1484/2005)

3. Balla Péter-Mihály, fiul lui Balla Mihály și Piroasca, născut la data de 30 aprilie 1970 în localitatea Salonta, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Austria, 1020 Wien, Radingerstr. 6/5, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Salonta, str. Ion Ilariu nr. 12, județul Bihor. (70/2006)

4. Brendli Erika-Magdalena, fiica lui Vinkler Ernő și Magdalena, născută la data de 18 aprilie 1973 în localitatea Carei, județul Satu Mare, România, cu domiciliul actual în Germania, 90592 Schwarzenbruck, Klausenerstr. 68, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Urziceni, str. Carei nr. 400, județul Satu Mare. (1888/2005)

5. Burcău Alexandra, fiica lui Burcău Constantin și Corina-Cecilia, născută la data de 30 august 1987 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 76287 Rheinstetten, Hauptstr. 49, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, Bd. Basarabiei nr. 100, bl. E2, sc. C, et. 4, ap. 29, sectorul 2. (1877/2005)

6. Burcău Constantin, fiul lui Burcău Radu și Tudora, născut la data de 7 septembrie 1966 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 76287 Rheinstetten, Hauptstr. 49, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, Bd. Basarabiei nr. 100, bl. E2, sc. C, et. 4, ap. 29, sectorul 2. (1879/2005)

7. Burcău Corina-Cecilia, fiica lui Rosenbeiger Wilhelm și Cecilia, născută la data de 26 octombrie 1967 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 76287 Rheinstetten, Hauptstr. 49, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, Bd. Basarabiei nr. 100, bl. E2, sc. C, et. 4, ap. 29, sectorul 2. (1878/2005) Copii minori: Burcău Andreas, născut la data de 5 martie 1989, și Burcău Anna, născută la data de 15 noiembrie 1996.

8. Careba Florin-Gabriel, fiul lui Careba Gavrilă și Rădulea Floarea, născut la data de 14 noiembrie 1986 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Germania, 91074 Herzogenaurach, Theodor-Heuss-Str. 3, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Anina, str. Cloșca nr. 4, județul Caraș-Severin. (1889/2005)

9. Ciochircă Thomas-Claudius, fiul lui Ciochircă Cristian și Antoneta-Maria, născut la data de 30 martie 1977 în localitatea București, sectorul 1, România, cu domiciliul actual în Austria, 8010 Graz, Glacisstr. 59/2/6, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, str. Gheorghe Brătianu nr. 8, ap. 2, sectorul 1. (164/2006)

10. Costin Adriana-Marcela, fiica lui Gurzău Ioan și Otilia, născută la data de 4 ianuarie 1963 în localitatea Ocna Mureș, județul Alba, România, cu domiciliul actual în Austria, 1100 Wien, Grillgasse 16/4, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Cluj-Napoca, str. Negoiu nr. 2A, ap. 57, județul Cluj. (73/2006)

11. Covaci Lucian, fiul lui Covaci Ioan și Lăcătuș Paulina-Florița, născut la data de 17 ianuarie 1983 în localitatea Arad, județul Arad, România, cu domiciliul actual în Austria, 5261 Helpfau-Uttendorf, Uttendorf 49, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Șiria nr. 592, județul Arad. (1474/2005)

12. Dobra Silvia, fiica lui Panic Ioan și Elena, născută la data de 7 august 1955 în localitatea Târgu Cărbunești, județul Gorj, România, cu domiciliul actual în Austria, 2320 Schwechat, Plankenwehrstr. 4-6/4/118, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Târgu Jiu, Str. Minerilor bl. 8, sc. 1, ap. 15, județul Gorj. (1973/2005)

13. Drăgan Cornel, fiul lui Drăgan Ioan și Cornelia, născut la data de 1 martie 1970 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Austria, 3393 Matzleinsdorf, Grossprielstr. 7, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Timișoara, str. Vlădeasa bl. 104, ap. 6, județul Timiș. (1883/2005)

14. Drăgan Stelian, fiul lui Drăgan Dumitru și Georgeta, născut la data de 25 noiembrie 1965 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 3485 Haitzendorf, Donaudorf 10, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, Str. Basmului nr. 2-4, bl. 103, sc. 1, et. 2, ap. 14, sectorul 6. (902/2005)

15. Drăgan Valentina-Steluța, fiica lui Dohotariu Gheorghe și Eugenia, născută la data de 15 ianuarie 1970 în localitatea Hilișeu, județul Botoșani, România, cu domiciliul actual în Austria, 3393 Matzleinsdorf, Grossprielstr. 7, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Timișoara, str. Vlădeasa bl. 104, ap. 6, județul Timiș. (1884/2005)

16. Dumitru Violeta, fiica lui Vasile Ion și Marancea Costina, născută la data de 22 aprilie 1972 în localitatea Cernica, județul Ilfov, România, cu domiciliul actual în Germania, 57078 Siegen, Stormstr. 22, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Cerăt nr. 756, județul Dolj. (1822/2005) Copii minori: Dumitru Marius-Narcis, născut la data de 20 februarie 1994, Dumitru Camelia, născută la data de 28 aprilie 1988.

17. Fetea Livia, fiica lui Luncan Virgil și Domba Marioara, născută la data de 10 aprilie 1959 în localitatea Ioaniș, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Austria, 8020 Graz, Alte Poststr. 133, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Oradea, Bd. Decebal nr. 17, județul Bihor. (1108/2005)

18. Fuhrmann Oana-Lulia, fiica lui Vlădescu Teodor și Ana, născută la data de 4 aprilie 1984 în localitatea Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea, România, cu domiciliul actual în Austria, 3100 St. Pölten, Semmelweisgasse 5/7, cu ultimul domiciliu din România în orașul Ocnele Mari, str. Cărpiniș nr. 3, județul Vâlcea. (43/2006)

19. Fűrpass Claudia, fiica lui Ceaușu Ion și Elena, născută la data de 27 aprilie 1969 în localitatea Băilești, județul Dolj, România, cu domiciliul actual în Austria, 2472 Prellenkirchen, Eisteichweg 31, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Afumați nr. 241, județul Dolj. (38/2006)

20. Geiger Adriana, fiica lui Biro Ioan și Maria-Margareta, născută la data de 17 iulie 1973 în localitatea Satu Mare, județul Satu Mare, România, cu domiciliul actual în Germania, 88400 Biberach, Akazienweg 8, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Satu Mare, Str. Botizului nr. 66, județul Satu Mare. (1890/2005)

21. Giurasa Mihai, fiul lui Giurasa Mihai și Maria, născut la data de 13 februarie 1970 în localitatea Carașova, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 8700 Leoben, Kerpelystr. 60, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Reșița, aleea Galați nr. 1, sc. 2, ap. 13, județul Caraș-Severin. (1887/2005)

22. Giurchiță Manuela-Simona, fiica lui Herbai Alexandru și Lucreția, născută la data de 15 aprilie 1982 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în 6020 Innsbruck, Kapuzinergasse 31/7, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Carașova nr. 141, județul Caraș-Severin. (1908/2005)

23. Hoff Ioana-Artemis-Gabriela, fiica lui Munteanu Ioan și Gheorghina-Constanța, născută la data de 22 martie 1974 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 69181 Leimen, Wilhelm-Haug-Str. 49, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Timișoara, str. Popa Șapcă nr. 16, județul Timiș. (1880/2005)

24. Huțanu Lucica-Aneta, fiica lui Capa Petru și Verdeș Elisabeta, născută la data de 12 februarie 1965 în localitatea Sighetu-Marmației, județul Maramureș, România, cu domiciliul actual în Austria, 6230 Brixlegg, Bruggerstr. 7, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Sighetu Marmației, str. Lazu-Șesului nr. 82, județul Maramureș. (1633/2005)

25. Istrate Gheorghe, fiul lui Istrate Gheorghe și Vironcia, născut la data de 20 octombrie 1964 în localitatea Dorohoi, județul Botoșani, România, cu domiciliul actual în Germania, 52477 Alsdorf, Meisenweg 12, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Hunedoara, Str. Trandafirilor nr. 5, bl. 16, sc. A, et. 3, ap. 15, județul Hunedoara. (1881/2005)

26. Konuklu Irina, fiica lui Simionca Ioan și Maria, născută la data de 14 martie 1968 în localitatea Sighetu Marmației, județul Maramureș, România, cu domiciliul actual în Austria, 1040 Wien, Wiednergurtel 38—40, Stiege 8, Tür 3, cu ultimul domiciliu din România în comuna Sarasău nr. 416, județul Maramureș. (1051/2005)

27. Kuci Florentina-Nicoleta, fiica lui Uță Barbu și Ioana, născută la data de 27 aprilie 1968 în localitatea Lugoj, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 78224 Singen, August-Ruf-Str. 40, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Lugoj, Str. Cernei nr. 28, sc. A, ap. 11, județul Timiș. (1891/2005) Copii minori: Kuci Aida, născută la data de 27 mai 1993, și Kuci Adelina, născută la data de 28 ianuarie 1997.

28. Lalescu Petrișor-Nicolae, fiul lui Lalescu Gheorghe și Maria, născut la data de 9 aprilie 1978 în localitatea Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, România, cu domiciliul actual în Austria, 1100 Viena, Erlachgasse 6/9, cu ultimul domiciliu din România în orașul Băile Herculane, Str. Trandafirilor nr. 35, bl. A3, sc. 3, ap. 8, județul Caraș-Severin. (35/2006).

29. Lembac Mariana, fiica lui Costic Gheorghe și Maria, născută la data de 11 septembrie 1969 în localitatea Păltiniș, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 9560 Feldkirchen, Gurktalerstr. 33, cu ultimul domiciliu din România în satul Cornuțel nr. 6, comuna Păltiniș, județul Caraș-Severin. (1528/2005) Copii minori: Lembac Matthias, născut la data de 25 septembrie 1994, Lembac Melissa, născută la data de 9 septembrie 1991.

30. Lembac Marius-Ioan, fiul lui Lembac Dumitru și Ana, născut la data de 7 martie 1968 în localitatea Caransebeș, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Austria, 9560 Feldkirchen, Gurktalerstr. 33, cu ultimul domiciliu din România în satul Cornuțel nr. 76, comuna Păltiniș, județul Caraș-Severin. (1529/2005)

31. Lung Maria, fiica lui Garai Vicențiu și Irina, născută la data de 1 ianuarie 1939 în localitatea Chioag, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Germania, 21423 Winsen (Luhe), Stieglitzweg 5, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Cluj-Napoca, calea Mănăștur nr. 105, ap. 13, județul Cluj. (1663/2005)

32. Merhout Barbura, fiica lui Panes Ferdinand și Ioana, născută la data de 12 mai 1952 în localitatea Gârnici, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Republica Cehă, 335 44 Kasejovice, 318 Plzen Jih, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Moldova Nouă bl. 25, sc. 2, ap. 7, județul Caraș-Severin. (1746/2005)

33. Mihai Ionel-Claudiu, fiul lui Mihai Vasile și Săftica, născut la data de 22 septembrie 1977 în localitatea Tecuci, județul Galați, România, cu domiciliul actual în Austria, 3107 St. Pölten, Mühlweg 96/9, cu ultimul domiciliu din România în satul Buciumeni, comuna Buciumeni, județul Galați. (1905/2005)

34. Olbea Marius, fiul lui Olbea Marian și Mihaela, născut la data de 7 septembrie 1980 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Austria, 8700

Leoben, Donawitzstr. 37, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, str. Iriceanu Ion nr. 18, bl. 160, sc. 2, et. 7, ap. 96, sectorul 4. (1874/2005)

35. Pătuleanu Florea, fiul lui Pătuleanu Gheorghe și Iordana, născut la data de 5 iunie 1930 în localitatea Greaca, județul Giurgiu, România, cu domiciliul actual în Austria, 8321 St. Margarethen an der Raab, Sulz 84, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, aleea Niculițel nr. 1, bl. D4, sc. D, et. 4, ap. 58, et. 4, sectorul 4. (1634/2005)

36. Petru Nadia, fiica lui Petru Rascu și Gavrilă Domnica, născută la data de 4 mai 1976 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 22047 Hamburg, Rauschener Ring 12A, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Timișoara, Str. Telegrafului nr. 99, județul Timiș. (1664/2005) Copii minori: Petru Michelle-Elena, născută la data de 24 iunie 1997.

37. Radu Maria, fiica lui Orbu Ion și Ana, născută la data de 3 martie 1955 în localitatea Târnova, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Germania, 78054 Villingen-Schwenningen, Grabenackerstr. 1, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Reșița, Str. Caransebeșului nr. 5, sc. 2, ap. 17, județul Caraș-Severin. (1892/2005)

38. Raț Delia-Adriana, fiica lui Cosensci Gavril și Maria, născută la data de 6 decembrie 1971 în localitatea Sighetu Marmației, județul Maramureș, România, cu domiciliul actual în Austria, 9560 Feldkirchen, Grenzgasse 5, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Ileanda, str. Simion Bărnuțiu nr. 72, județul Sălaj. (42/2006) Copii minori: Raț Patricia Naomi, născută la data de 17 februarie 1997, și Raț Denise Vanessa, născută la data de 30 aprilie 1995.

39. Raț Vasile-Grigore, fiul lui Raț Ioan-Emil și Paraschiva, născut la data de 24 februarie 1967 în localitatea Șimșna, județul Sălaj, România, cu domiciliul actual în Austria, 9560 Feldkirchen, Grenzgasse 5, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Ileanda, str. Simion Bărnuțiu nr. 72, județul Sălaj. (41/2006)

40. Richter Petre, fiul lui — și Opreșoiu Zineta, născut la data de 23 noiembrie 1970 în localitatea Câmpulung, județul Argeș, România, cu domiciliul actual în Germania, 86157 Augsburg, Augsburgerstr. 11 1/2, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Bacova nr. 404, județul Timiș. (1893/2005)

41. Sănger Mihaela-Irina, fiica lui Ivankay Francisc și Tufan Rozalia-Leonora, născută la data de 14 noiembrie 1969 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cu domiciliul actual în Germania, 72639 Neuffen, Rossbergstr. 7, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Reșița, Str. 24 Ianuarie nr. 17, județul Caraș-Severin. (1894/2005)

42. Schöllkopf Gabriela-Marieta, fiica lui Grigoraș Ioan și Maria, născută la data de 30 octombrie 1976 în localitatea Hârlău, județul Iași, România, cu domiciliul actual în Germania, 73087 Boll, Badstr. 31, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Margina, Str. Gării bl. 3, et. 1, ap. 7, județul Timiș. (1895/2005)

43. Schulz Mihaela, fiica lui Mihailenco Ihor și Livia, născută la data de 1 octombrie 1969 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 13189 Berlin, Thulestr. 69, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Timișoara, str. Victor Babeș nr. 26A, ap. 4, județul Timiș. (1876/2005)

44. Simon Madalina-Ilinca, fiica lui Roșu Petre și Georgeta, născută la data de 8 ianuarie 1967 în localitatea București, România, cu domiciliul actual în Germania, 70176 Stuttgart, Vogelsangstr. 20, cu ultimul domiciliu din România în municipiul București, bd. Ferdinand I nr. 134, ap. 1, sectorul 2. (1987/2005)

45. Szikszai Erzsebet-Katalin, fiica lui Ambruș Ioan și Gizella, născută la data de 16 aprilie 1977 în localitatea Târgu Mureș, județul Mureș, România, cu domiciliul actual în Austria, 7400 Oberwart, Werfelgasse 22/14, cu ultimul domiciliu din România în comuna Păsăreni nr. 198, județul Mureș. (1755/2005)

46. Tămaș Simona-Loredana, fiica lui Foriș Francisc și Maria, născută la data de 21 februarie 1970 în localitatea Satu Mare, județul Satu Mare, România, cu domiciliul actual în Austria, 8264 Grosshartmannsdorf, Grosshartmannsdorf 36, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Satu Mare, str. Alecu Russo bl. CR24, ap. 13, județul Satu Mare. (1392/2005) Copii minori: Tămaș Vlad-Bogdan, născut la data de 29 august 1988.

47. Tancu Laurențiu, fiul lui Tancu Corneliu și Lidia, născut la data de 29 ianuarie 1983 în localitatea Ploiești, județul Prahova, România, cu domiciliul actual în Germania, 72285 Pfalzgrafenweiler, Herzogstr. 38, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Ploiești, Str. Covurlui nr. 14, județul Prahova. (1896/2005)

48. Todoran Dorina-Rafila, fiica lui Todoran Izidor și Aurelia, născută la data de 26 decembrie 1977 în

localitatea Reghin, județul Mureș, România, cu domiciliul actual în Germania, 58119 Hagen, Winkelmannweg 1, cu ultimul domiciliu din România în satul Ibănești-Pădure nr. 130, comuna Ibănești, județul Mureș. (1882/2005)

49. Ungur Florin-Viorel, fiul lui Ungur Gheorghe și Aurelia, născut la data de 26 septembrie 1967 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Austria, 7535 St. Michael, Rauchwart 101, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Oradea, str. Aurel Pavel Barnuțiu nr. 6, județul Bihor. (1886/2005)

50. Wachter Loredana-Maria, fiica lui Roșu Ion și Victoria, născută la data de 9 octombrie 1980 în localitatea Bacău, județul Bacău, România, cu domiciliul actual în Germania, 76237 Pfinztal, Weinweg 3, cu ultimul domiciliu din România în municipiul Bacău, Str. Mioriței bl. 82, sc. A, ap. 19, județul Bacău. Dosar nr. 39R/2006.

51. Walter Codruța-Ana, fiica lui Cherecheș Dumitru și Maria, născută la data de 22 martie 1975 în localitatea Șimleu Silvaniei, județul Sălaj, România, cu domiciliul actual în Germania, 10553 Berlin, Rostockerstr. 1A, cu ultimul domiciliu din România în orașul Șimleu Silvaniei, str. Horea nr. 69/A, județul Sălaj. (1823/2005)

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind organizarea sistemului de educație medicală continuă pentru medicii dentiști

În temeiul art. 510 și al art. 525 lit. j) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România d e c i d e :

Art. 1. — (1) Medicii dentiști cu drept de liberă practică sunt obligați ca, în mod continuu și pe parcursul întregii perioade de activitate profesională, să urmeze forme de educație medicală și să cumuleze numărul minim de credite stabilit de Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Nerealizarea numărului minim de credite de educație medicală continuă implică, conform legii, suspendarea dreptului de liberă practică până la îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — Educația medicală continuă, denumită în continuare *E.M.C.*, reprezintă totalitatea activităților de pregătire teoretică și practică desfășurate de medicii dentiști în vederea actualizării și îmbunătățirii nivelului de cunoștințe, abilități și aptitudini profesionale, în scopul creșterii calității și performanței activității în domeniul medico-dentar.

Art. 3. — (1) Activitățile de *E.M.C.* sunt cuantificate prin unități de creditare, denumite în continuare *credite de E.M.C.*

(2) În sensul prezentei decizii, creditele de *E.M.C.* sunt valori numerice alocate unor activități unitare de pregătire în domeniul profesional. Prin creditele de *E.M.C.* se apreciază, în medie, cantitatea și calitatea pregătirii profesionale, sub toate aspectele ei.

(3) Creditele de *E.M.C.* se acordă pentru fiecare activitate unitară de pregătire profesională prin raportare la complexitatea și calitatea conținutului profesional și la durata activității respective.

Art. 4. — Totalitatea creditelor cumulate de fiecare medic dentist în urma participării sau realizării activităților de *E.M.C.* constituie punctajul profesional al medicului dentist.

Art. 5. — (1) Punctajul profesional minim pe care trebuie să îl realizeze fiecare medic dentist este de 200 de credite

pe parcursul a 5 ani, respectiv 40 de credite pe an, și se raportează anual în cadrul aceluiași ciclu.

(2) Calcularea numărului de puncte se face începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, pentru medicii membri ai Colegiului Medicilor Dentiști din România la acea dată sau începând cu data dobândirii calității de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România, pentru medicii care vor dobândi calitatea de membru ulterior intrării în vigoare a prezentei decizii.

(3) Se vor calcula numai punctele rezultate din efectuarea unor forme de *E.M.C.* realizate începând cu data de 1 ianuarie 2005.

Art. 6. — (1) Colegiile teritoriale ale Colegiului Medicilor Dentiști din România sunt obligate să întocmească, să actualizeze și să păstreze dosarul profesional al fiecărui medic dentist înregistrat la acel colegiu.

(2) După caz, dosarul profesional se păstrează de fiecare colegiu, iar în cazul mutării medicului dentist, se transmite către colegiul în evidența căruia s-a transferat medicul.

Art. 7. — (1) Dosarul profesional va conține:

a) documentele care au stat la baza eliberării certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România;

b) cotelul certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România;

c) titlurile privind specialitățile, calificările, specializările ori alte competențe dobândite în domeniul medical, în copie;

d) copii ale documentelor eliberate la solicitarea medicului dentist;

e) documentele care atestă forma de exercitare a profesiei și locul de muncă;

f) fișa disciplinară;

g) fișa de evidență a *E.M.C.* sau, după caz, dovezile corespunzătoare.

(2) Dosarul profesional va fi ținut și în format electronic, iar o copie a acestei forme va fi comunicată și Colegiului Medicilor Dentiști din România. Orice modificare a dosarului profesional va fi comunicată de îndată în format electronic și Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 8. — (1) Stabilirea punctajului profesional al medicului dentist se face anual de către colegiul teritorial la care acesta este înregistrat cu ocazia avizării certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România și se înregistrează în dosar.

(2) Stabilirea punctajului profesional se face în baza dovezilor de efectuare a orelor de E.M.C.

Art. 9. — (1) Stabilirea și acordarea numărului de credite pentru fiecare activitate de pregătire profesională se fac, conform Regulamentului de educație medicală continuă, de către Comisia profesională din cadrul Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu minimum o lună înaintea evenimentului.

(2) Se supun evaluării și creditării numai activitățile de pregătire teoretică și practică desfășurate de furnizori acreditați de Comisia profesională a Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România, potrivit regulamentului prevăzut la alin. (1).

Art. 10. — (1) Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România poate aproba anual un program național de educație medicală continuă înaintat de către furnizorii de E.M.C. acreditați.

(2) Programul național de educație medicală continuă se aprobă până cel mai târziu în luna decembrie a anului în

curs și se afișează pe site-ul Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(3) Programul național de educație medicală continuă se realizează de Colegiul Medicilor Dentiști din România, de structurile teritoriale, prin parteneriate cu furnizori de E.M.C. acreditați.

(4) Furnizorii de E.M.C. sunt obligați să anunțe activitățile de E.M.C. și la comisia profesională județeană.

Art. 11. — Furnizorii de E.M.C. sunt obligați să achite taxa stabilită de Consiliul național pentru acreditarea dosarelor.

Art. 12. — Se aprobă:

a) Regulamentul de educație medicală continuă, prevăzut în anexa nr. 1;

b) Dosarul de acreditare a furnizorilor de E.M.C., prevăzut în anexa nr. 2;

c) Cererea-tip de creditare a formelor de E.M.C., prevăzută în anexa nr. 3;

d) modelul certificatului de atestare a participării la o formă de activitate ce constituie E.M.C., prevăzut în anexa nr. 4;

e) Cerere-tip pentru acreditarea publicației de specialitate, prevăzută în anexa nr. 5;

f) modelul fișei disciplinare, prevăzut în anexa nr. 6;

g) modelul fișei profesionale, prevăzut în anexa nr. 7.

Art. 13. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 14. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Augustin Mihai

București, 25 noiembrie 2006.
Nr. 17.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENTUL de educație medicală continuă al Colegiului Medicilor Dentiști din România

SECȚIUNEA I

Generalități

Art. 1. — (1) Principalele forme de educație medicală continuă constau în:

- a) participarea la cursuri postuniversitare;
- b) participarea la manifestări științifice;
- c) publicarea de materiale științifice medicale;
- d) participarea la demonstrații practice;
- e) cursuri la distanță (prin intermediul internetului, CD-urilor etc.).

(2) Comisia profesională a Colegiului Medicilor Dentiști din România poate aproba și credita ca E.M.C. și alte manifestări ori activități ce corespund definiției date E.M.C.

Art. 2. — Colegiul Medicilor Dentiști din România, prin Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă, aprobă activitățile de E.M.C., acreditează furnizorii de manifestări E.M.C. conform Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, atribuie numărul de ore de E.M.C. și stabilește taxa aferentă corespunzătoare manifestării.

Art. 3. — (1) Manifestările științifice vor fi organizate de către sau în colaborare cu următoarele instituții: facultățile de medicină dentară, Colegiul Medicilor Dentiști din România, prin structurile teritoriale acreditate, societățile științifice medicale acreditate și asociațiile profesionale naționale medicale acreditate.

(2) E.M.C. este susținută de lectori, cadre universitare sau medici cu competență în domeniu, atestați prin Centrul de Perfecționare al Ministerului Sănătății Publice ca formatori de E.M.C. și acreditați de Colegiul Medicilor Dentiști din România pe bază de curriculum vitae.

(3) Lectorii din străinătate invitați de organizatorii manifestărilor de E.M.C. trebuie să fie atestați în specialitatea pentru care conferențiază și să fie acreditați.

(4) Nu se creditează cu ore de E.M.C. manifestările profesionale organizate de societăți comerciale.

Art. 4. — Acreditarea se va efectua începând cu luna ianuarie 2005 pe baza unui dosar ce va fi înaintat comisiei naționale de specialitate a Colegiului Medicilor Dentiști din România în fiecare an.

Art. 5. — Fiecare medic dentist este responsabil de dosarul său de educație medicală continuă. Medicul dentist poate participa la orice manifestare științifică în funcție de interesul său profesional, creditată sau nu de către Colegiul Medicilor Dentiști din România.

Art. 6. — Medicii dentiști care solicită întreruperea activității (femei gravide, bolnavi sau plecați din țară) pot solicita printr-o cerere depusă la Colegiul Medicilor Dentiști din România scutirea de la efectuarea orelor de E.M.C. pe o perioadă determinată, cu avizul de principiu al colegiului teritorial.

Art. 7. — (1) Creditarea manifestărilor științifice se va face de către Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă a Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Orice formă de E.M.C. se va credita pe baza unor cereri ce vor fi depuse la Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă a Colegiului Medicilor Dentiști din România cu cel puțin o lună înainte de desfășurarea efectivă a manifestării de E.M.C., însoțită de programul manifestării pe zile, ore, lista lectorilor și CV-ul fiecăruia.

(3) Pentru manifestările științifice cu participare internațională se vor anexa o scrisoare din partea organizatorului din străinătate și lista invitaților (lectori și cursanți). Pentru ca o manifestare

științifică să fie clasificată drept internațională este necesar ca o treime din numărul participanților să fie din străinătate și va fi creditată cu de două ori numărul orelor de E.M.C. efective.

Art. 8. — (1) În cazul atestatelor de studii complementare se creditează numai atestatul ca atare, obținut în urma promovării unui examen organizat de Ministerul Sănătății Publice, și nu programul de pregătire.

(2) Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă a Colegiului Medicilor Dentiști din România deține Registrul național de educație medicală continuă, în care sunt înscrise toate manifestările creditate pe fiecare dintre cele 42 de colegii județene.

(3) Registrul național de educație medicală continuă se păstrează în formă electronică în cadrul programului Medisoft al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 9. — Registrul național de educație medicală continuă conține:

a) acreditarea asociațiilor profesionale, a societăților științifice, a facultăților de medicină dentară și a colegiilor județene ca furnizoare de ore de E.M.C.;

b) titlul manifestării;

c) avizul de acordare a creditelor primite de la Colegiul Medicilor Dentiști din România;

d) publicațiile acreditate;

e) lista participanților la manifestare cu numărul de ordine din registrul județean de E.M.C.

Art. 10. — Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă la nivel județean deține un registru județean de E.M.C., în care sunt înscrise manifestările ce au avut loc pe teritoriul județului, creditele primite de la Colegiul Medicilor Dentiști din România, listele cu participanți și numărul de ordine pentru eliberarea de diplome de către organizator, precum și modelul diplomei.

Art. 11. — Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România, prin comisia de specialitate, poate efectua acțiuni de control al programelor de E.M.C.

Art. 12. — Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă a Colegiului Medicilor Dentiști din România nu recunoaște activitățile de E.M.C. care nu respectă prevederile prezentului regulament.

Art. 13. — (1) Pentru fiecare perioadă de 5 ani, toți medicii dentiști practicanți trebuie să participe la un număr de acțiuni de E.M.C. și să acumuleze 200 de ore de E.M.C., cu o medie de 40 de ore/an. Creditele de E.M.C. suplimentare sunt transferabile de la un an la altul în cadrul aceluiași ciclu de 5 ani.

(2) Orele de E.M.C. excedentare pe o perioadă de 5 ani nu pot fi transferate pe perioada următoare.

Art. 14. — Perioada de referință pentru calculul numărului de credite de E.M.C. este 1 ianuarie 2005.

Art. 15. — (1) Fiecare oră de E.M.C. înseamnă echivalentul unei ore-credit. Comisia atribuie numărul de ore-credit pentru fiecare activitate.

(2) Regulile de creditare sunt:

a) numărul maxim de ore de E.M.C. creditate pe zi va fi de 8 pentru cursuri, congrese și simpozioane;

b) conferințele pot dura între o jumătate de oră și două ore și se acordă creditele corespunzătoare;

c) simpozioanele, mesele rotunde și atelierele-satelit nu se creditează separat;

d) două sau mai multe sesiuni paralele se creditează o singură dată.

SECȚIUNEA a II-a

Creditarea cursurilor

Art. 16. — (1) Toate cursurile postuniversitare se vor finaliza cu o evaluare scrisă. Rezultatul testului final va fi înscris pe diploma de absolvire cu „admis“/„respins“.

(2) Stagiile practice sau atelierele dovedite asociate cursurilor vor fi creditate cu 1,25 x durata efectivă.

(3) Participarea la cursuri internaționale cu valoare recunoscută, creditate de o societate științifică europeană, americană sau internațională, se va credita cu de două ori numărul de credite oferite de organizatori înscris pe diplomă. Diplomele care nu au înscris numărul de credite nu sunt acreditate de Colegiul Medicilor Dentiști din România.

(4) Lectorii care susțin cursuri postuniversitare vor fi creditați cu de 3 ori numărul de ore efectiv predate în cadrul unui curs, dar nu mai mult de 100 de credite în 5 ani de zile, care se cumulează cu jumătate din numărul de credite al manifestării respective.

(5) Numărul de credite pentru atestatele complementare este 75.

SECȚIUNEA a III-a

Creditarea manifestărilor științifice

Art. 17. — (1) Manifestările locale și regionale (congrese, conferințe și simpozioane) vor primi un număr de ore de E.M.C. egal cu durata efectivă înmulțită cu 0,75. Ele pot fi organizate o dată pe an de către furnizorii acreditați de Colegiul Medicilor Dentiști din România.

(2) Manifestările naționale, maximum două pe an (congrese), pentru fiecare societate științifică și asociație profesională, vor primi un număr de ore de E.M.C. egal cu durata efectivă.

(3) Pentru comunicări se calculează jumătate din numărul de credite al manifestării pentru primul autor și o pătrime pentru coautor, la care se adaugă numărul de credite corespunzător acordat prelegerii din cadrul conferinței, simpozionului sau congresului (pentru minim o jumătate de oră maximum două ore/comunicare).

(4) Pentru postere se calculează o pătrime din numărul de credite corespunzător manifestării.

(5) Un participant nu poate avea mai mult de două lucrări ca prim autor.

(6) Pentru o lucrare se creditează doar primul coautor.

(7) Participarea la manifestările științifice internaționale cu valoare recunoscută, organizate de societăți științifice europene, americane sau internaționale, va fi creditată cu numărul de ore internaționale de E.M.C. conferit de organizator, înmulțit cu 2.

Art. 18. — (1) Toate manifestările științifice cu ore de E.M.C. vor fi publicate periodic de Colegiul Medicilor Dentiști din România în Buletinul informativ de pe pagina de web www.cmdr.ro.

(2) Colegiul Medicilor Dentiști din România va întocmi anual un calendar al manifestărilor creditate.

SECȚIUNEA a IV-a

Creditarea publicațiilor medicale

Art. 19. — (1) Articolele publicate în reviste de specialitate creditate de Colegiul Medicilor Dentiști din România se vor credita astfel:

a) 75 de credite de articol pentru primul autor;

b) 50 de credite pentru al doilea autor;

c) 25 de credite pentru al treilea autor.

(2) Cărțile și monografiile medicale se vor credita cu 200 de credite.

(3) Capitolul de carte se va credita cu 125 de credite.

(4) Creditele acordate articolelor medicale apărute în reviste străine și cărțile publicate la edituri consacrate internaționale se vor înmulți cu 3.

(5) Abonamentele la reviste medicale se vor credita după cum urmează:

a) pentru revistele naționale — 0,5 credite/număr, minimum două credite/abonament anual;

b) pentru revistele internaționale citate în Index Medicus 5 credite/abonament anual.

Art. 20. — Criteriile de includere în nomenclatorul publicațiilor creditate de Colegiul Medicilor Dentiști din România sunt:

a) revista trebuie să aibă cel puțin 4 numere pe an;

b) tirajul minim trebuie să fie de cel puțin 700 de reviste pe număr;

c) pentru specialitățile cu număr mai mic de medici la nivel național (ortodonție, chirurgie maxilo-facială), tirajul minim trebuie să fie cel puțin egal cu numărul de medici din specialitatea respectivă;

d) conținutul trebuie să cuprindă articole originale, editoriale sau recenzii, prezentări de cazuri, traduceri, articole de politică sanitară;

e) revista trebuie să fie editată de o universitate, societate științifică, asociație profesională, iar colectivul științific de redacție trebuie să aibă în componență cel puțin 5 cadre universitare.

SECȚIUNEA a IV-a

Dispoziții finale

Art. 21. — Finalizarea anumitor forme de învățământ postuniversitar se va credita astfel:

- a) obținerea titlului de medic rezident — 50 de credite;
- b) obținerea titlului de medic specialist (inclusiv a doua specialitate) — 150 de credite;

- c) obținerea titlului de doctor în medicină — 250 de credite;
- d) obținerea masteratului — 150 de credite. Aceste credite se vor acorda numai o dată, cu ocazia obținerii diplomei, începând cu sesiunea 2004—2005.

Art. 22. — Toți medicii dentiști trebuie să depună anual la comisia profesională județeană o declarație privind orele de E.M.C. acumulate, ce va fi înscrisă în certificatul de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România și electronic.

Art. 23. — Dosarul în vederea acreditării unei manifestări științifice va cuprinde următoarele informații, conform anexei nr. 2:

- a) numele organizatorului, al lectorilor și CV-ul acestora;
- b) data, locul și durata acestei activități, precum și dotarea tehnică în scopul prezentării manifestării;
- c) un rezumat al activităților prevăzute;
- d) sponsori și materiale publicitare.

Art. 24. — Taxele se vor plăti de toți furnizorii de E.M.C. acreditați către Colegiul Medicilor Dentiști din România:

- a) creditul pentru ora de E.M.C. — 10 lei;
- b) pentru reviste — 100 lei pentru fiecare număr/an.

ANEXA Nr. 2

DOSAR DE ACREDITARE A FURNIZORILOR DE E.M.C.

I. Informații generale despre instituție

1. Denumirea instituției

.....

.....

2. Coordonatorul de program de E.M.C.

Numele și prenumele

Titlul

Adresa

Telefon, fax, e-mail

3. Persoana de contact desemnată de instituție (dacă este diferită de coordonatorul de program de E.M.C.)

Numele și prenumele

Titlul

Adresa

Telefon, fax, e-mail

II. Experiența în organizarea de forme de E.M.C. (de menționat formele de E.M.C. organizate în ultimii 3 ani)

.....

.....

.....

.....

III. Personalul acreditat să desfășoare activități de E.M.C. (de menționat titlul profesional-științific)

.....

.....

.....

.....

IV. Infrastructura din dotare

1. Săli de curs și capacitatea acestora

.....

.....

2. Aparatura de proiecție și tipul acesteia

.....

.....

3. Capacitatea de a desfășura aplicații practice

.....

.....

4. Posibilități de imprimare și multiplicare

.....

V. Surse de finanțare

.....

Data

Semnătura

*ANEXA Nr. 3***CERERE DE CREDITARE A FORMELOR DE E.M.C.****I. Informații generale despre instituția organizatoare**

1. Denumirea organizatorului care propune evenimentul educațional

2. Coordonator de program de E.M.C.

Numele, prenumele

Titlul

Adresa

Telefon, fax, e-mail

3. Persoana de contact desemnată de instituție (dacă este diferită de coordonatorul de program de E.M.C.)

Numele, prenumele

Titlul

Adresa

Telefon, fax, e-mail

II. Informații privind evenimentul educațional propus creditării

1. Tipul de activitate propusă:

- curs;
- congres;
- conferință;
- simpozion;
- atelier/masă rotundă;
- altele/secțiune/postere.

2. Titlul

3. Perioada de desfășurare

4. Locul de desfășurare

5. Grupul-țintă (de menționat specialitatea medicilor cărora li se adresează)

6. Numărul scontat de participanți

7. Programul științific exact (poate fi atașat ca anexă)

N.B. Organizatorul se obligă să anunțe Comisia profesional-științifică, învățământ și educație medicală continuă a Colegiului Medicilor Dentiști din România privind orice modificări ulterioare survenite în programul educațional.

8. Evaluarea evenimentului educațional

Obținerea de informații din domeniu/noutăți internaționale în domeniu

9. Tipul materialelor publicate în legătură cu evenimentul educațional (Se va anexa)

III. Informații privind finanțarea evenimentului educațional

1. Denumirea sponsorilor

2. Tipul de activități finanțate

3. Alte surse de finanțare

Autofinanțare/contribuția sponsorilor

Declar pe propria răspundere că voi organiza evenimentul educațional menționat mai sus conform programului național de educație medicală continuă. Declar lipsa oricărui interese comerciale directe ale evenimentului educațional propus pentru creditare.

Data

Semnătura

CERTIFICAT
al participării la o formă de activitate ce constituie E.M.C.

Către organizator:

În evidența Colegiului Medicilor Dentiști Teritorial

Ca urmare a propunerii Departamentului profesional-științific și de educație medicală continuă,

Biroul executiv al Colegiului Medicilor Dentiști din România decide:

Se acordă un număr de credite pentru E.M.C. următorului

– Titlul: „.....“;

– Perioada:

– Locul de desfășurare:

– Lectori:

Vă rugăm să înscrieți pe certificatele de participare următoarele date:

– rezultatul testului final, cu formula „admis“/„respins“, pentru curs, conferință, simpozion, congres, care se înscrie pe diploma/certificatul de absolvire;

– numărul de ordine al cursanților, conform listei de participare la manifestare;

– siglele organizatorilor;

– semnăturile organizatorilor.

De asemenea, vă rugăm să comunicați lista participanților la colegiul medicilor dentiști județean teritorial pentru a primi din registrul de E.M.C.-uri numerele de ordine și să trimiteți la Colegiul Medicilor Dentiști din România lista participanților.

Manifestarea se înscrie pe site-ul www.cmdr.ro cu o lună înaintea datei programate în anexă.

Certificatele care nu respectă metodologia nu vor fi luate în considerare în cadrul „Punctajului medicului dentist“.

Pentru creditarea manifestării, organizatorul are de plătit către Colegiul Medicilor Dentiști din România suma de lei.

Cu stimă,

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,

Secretar general,

ISSN:

CERERE-TIP PENTRU ACREDITAREA PUBLICAȚIEI

Cod:

Titlul publicației:

Editor științific (societatea, organizația)

Nr. de apariții/an:

Debut publicistic (anul):

Tiraj: Pe nr.:

Pe an:

Nr. de exemplare vândute/an

Adresabilitate dedicată (nr. special)

Preț/abonament anual: Lei:

Unde și cum se face plata abonamentului (Se va menționa și contul bancar.):

Cont bancar:

Redactor-șef:

Adresa de la serviciu:

Telefon:

Fax:

Mobil:

Secretar de redacție:

Adresa de la serviciu:

Telefon:

Fax:

Mobil:

Persoana de legătură cu Colegiul Medicilor Dentiști din România:

Adresa de la serviciu:

Telefon:

Fax:

Mobil:

Evaluarea calității științifice și editoriale:

Consiliul (Comitetul) editorial:

Consiliul (Comitetul) de recenzori — numeric:

Modalitatea de finanțare:

Tiparul executat la:

Redactor-șef,
.....

FIȘĂ DISCIPLINARĂ

— Model —

Numele:

Prenumele:

Nr. Registru unic:

Locul de muncă:

Calificări profesionale:

Dosarul nr:, în care este implicat pentru motivul disciplinar:

de către Comisia de jurisdicție, etică și deontologie medicală

Rezumat:

Soluția dată de comisie:

Data pronunțării soluției:

Data comunicării soluției:

Contestația medicului sancționat, dacă este cazul:

FIȘĂ PROFESIONALĂ

— Model —

Numele:

Prenumele:

Nr. Registru unic:

Pregătirea profesională (titluri, grade, specializări, competențe):

Numărul de credite obținute în fiecare an, dintr-un ciclu de 5 ani:

I		II		III		IV		V	
---	--	----	--	-----	--	----	--	---	--

Copii ale diplomelor obținute la manifestări E.M.C. sau la alte forme de pregătire profesională.

Copii ale certificatelor de status profesional curent.

Declarație pe propria răspundere, în situația în care medicul nu are efectuate orele de educație medicală continuă în cadrul unui ciclu, conform art. 508 lit. c) și art. 510 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

